

İmanın altı şartından birisi de peygamberlere iman etmektir. Peygamberlerin varlığını inkar etmek, insanı imandan çıkarır. Böyle bir insan Allah'a da inanmıyordur aslında. Peygamberlere iman etmek gerekir; ancak kuru kuruya bir imanın kimseye hiçbir faydası dokunmaz. Onlara hem inanmak hem de onları sevmek gerekir.

Peygamber sevgisi, onları örnek almayı, yollarından gitmeyi, zaman zaman anmayı ve dualarda onlara da yer ayırmayı gerektirir. Her Müslümanın kalbinde büyük bir peygamber sevgisi vardır. Tüm peygamberleri Müslümanlar çok sever. Ancak İslam'ın güneşi olan Hz. Muhammed'in yeri bir başkadır. İslam dini tüm peygamberlere inanmayı emreder. Bazı dinlere mensup olan kişiler, kendi dinleri ile ilgili peygamberleri kabul ederken, başka peygamberlere hakaret bile edebilmektedir. Oysa İslam, Hz. İsa'yı da Hz. Musa'yı da veya diğer peygamberleri de eşit tutar ve hepsini sevmemizi emreder.

Peygamberler, insanlığa örnek olabilecek en erdemli kişilerdir. Peygamberlerin hayatlarını kendisine örnek alanlar, asla kötü bir yaşam sürmezler. Daima Allah'ı anarlar ve tüm ömürlerini iy insan olmakla geçirirler.